

[Larsen (Bjerre).]

Brug, og med Brugene efter 4. Oktober-Loven af 1919 har vi vel ca. 18 000 Husmandsbrug tilsammen. Hvad har det ikke betydet samfundsmæssigt, baade kulturelt og økonomisk! Den Ungdom, der er opvokset i disse Hjem, har igennem Opdragelse og Levemaade lært Arbejde og Sparsommelighed fra Barneaarene. Den er taget ved Haanden fra de tidlige Aar og har lært Arbejdsglæden at kende ved det frie og friske Liv, som Landbrugserhvervet er. Og det er en stor Part af denne Ungdom, som nu venter efter Hjem paa den danske Jord. Skaffes disse Hjem ikke, er der ikke anden Vej end at søge andet Erhverv, og det mener jeg ikke er godt.

Den højtærede Landbrugsminister nævnte i sin Forelæggelsestale forleden, at 41 000 Landbrugere har 3,5 pCt. af Landets Jord, 133 000 har 44,5 pCt., og ca. 32 000 har 52 pCt. Spørgsmaalet bliver da, om de nuværende Tilstande skal opretholdes, eller om det bliver muligt her i Rigsdagen at gennemføre en Ordning, der imødekommer det berettigede Krav om en bedre Jordfordeling, saa at det eneste Raastof, vi har herhjemme, nemlig Jorden, kan komme paa flere Hænder.

Det ligger efter min Mening saadan, at der er 3 Spørgsmaal, der afgøres med dette Lovforslag: 1) skal Statens Jordlovsudvalg, som det ønskes af visse politiske Partier, købe Ejendommene og dermed Jorden til Priserne i det frie Marked, 2) skal der skabes en Jordreserve i Lighed med, hvad der skete efter den forrige Krig, til rimelige Priser ved Opkøbet, eller 3) skal Tingene fortsat gaa deres Gang, saa at baade de, der ønsker Tillægsjord, og de, der ønsker at faa egne Hjem, fortsat maa vente? Jeg vil meget fraraade, at der gaas den Vej, at Jordlovsudvalget melder sig som Køber i det frie Marked. Det vil betyde en Stigning af Priserne baade paa Ejendomme og Jord, som kun Sælgerne kan være interesserede i, men Samfundet absolut ikke. Derimod vil jeg anbefale, at der søges fremskaffet en Jordreserve til rimelige Priser, saa at der kan fremkomme Tillægsparceller og Jord til Hjem for Landets Ungdom. Det er det, der med Længsel ventes paa, og ud fra disse Betragtninger anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og Gennemførelse i det høje Ting.

Erik Eriksen: Det foreliggende Lovforslag synes ikke udarbejdet med Henblik paa at faa mit Parti med til dets Gennemførelse. Det ærede Medlem Hr. Larsen

(Bjerre) sagde jo ogsaa, at dette Lovforslag ikke indeholdt helt det samme som det, jeg i sin Tid forelagde, og heri kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem. Jeg maa maaske sige, at det alligevel forbavser mig i meget høj Grad, at den højtærede Landbrugsminister har kunnet faa sig til at komme med et saadant Studie i Rødt, som dette Forslag er. Landbrugsministeren anses jo for at være Realpolitiker, men hvis Ministeren regner med realpolitiske Muligheder for at faa dette Forslag vedtaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, tror jeg, at Ministeren gør sig skyldig i en overordentlig stor Fejlvurdering. Dette gik maaske ogsaa op for ham, da han forleden Morgen læste „Politiken“s Leder om hans Jordlovsforslag. Lederen hed „Agitation og Realiteter“, og dermed er man inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det alene er Agitation, man har ønsket at drive, om det virkelig er saadan, at det ærede kommunistiske Partis Nærværelse her i Salen betyder en saadan Indflydelse, som det synes at være Tilfældet. Jeg kan i hvert Fald udtale, at det Stykke „Fremtidens Danmark“, om jeg maa sige det saadan, som vi her er blevet præsenteret for, er af en Beskaffenhed, som maner til Eftertanke. Forslaget afslører imidlertid ogsaa den store Forskel, der er i Opfattelsen hos paa den ene Side Socialister, og det vil altsaa i dette Tilfælde sige Socialdemokrater og Kommuniste, og paa den anden Side os Ikke-Socialister. Jeg vil imidlertid gerne som Indledning give Ministeren den Kompliment, at set med socialistiske Øjne tror jeg nok Ministeren har taaet det hele med; jeg tror ikke, der er glemt noget.

Det Forslag, som jeg i sin Tid paa Venstreregeringens Vegne i Samlingen 1946—47 forelagde, blev som bekendt desværre ikke vedtaget. Men man enedes dog om Gennemførelse af de Bestemmelser, som jeg foreslog med Hensyn til Bevillinger, Maksimumsbeløb for Statslaan, samt Vilkaarene for Renten og Afdragsbestemmelser.

Det nu forelagte Forslag om Oprettelse og Supplering af mindre Landbrug adskiller sig fra mit Forslag først og fremmest i Hovedbestemmelsen, som findes i § 8, der angaar Reglerne for Statens Adgang til Erhvervelse af Jord. Jeg maa indrømme, at der her er en dyb Uenighed imellem mit Parti og den højtærede Ministers. Jeg skal senere vende tilbage til denne Paragraf.

Jeg maa maaske lige nævne, at i §§ 1 og 4 findes der Bestemmelser om Nedsættelse af Tremandsudvalg i hver Kommune, hvor der findes mindre Landbrug. Saadanne Udvalg er imidlertid nedsat. Men naar den